

gens politik er, hvis den da har en politik og det ikke bare er en strøtanke fra ministeren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ministeren har nu her i spørgetiden, også i går i spørgetimen, i Profilen, i Weekendavisen slået til lyd for, at det, der løser problemet med folkevandringer, er en øget ulandsbistand.

Så må jeg spørge ministeren, om ikke det er korrekt, at selv om ilandene har øget deres ulandsbistand markant i en årrække, så er fattigdommen blevet større i den tredje verden. Er det ikke korrekt?

Er det derfor ikke også korrekt at antage, at uanset hvor meget Danmark øger sin ulandsbistand med, så vil problemet med folkevandringer af fattige mennesker være et problem, der er uløst. Og så er det, jeg spørger ministeren nu for måske tyvende gang efter i går og i dag, og jeg har stadig væk ikke fået antydningen af et svar, om det så ikke er korrekt at antage, at løsningen så dermed jo ikke alene ligger i at diskutere ulandsbistanden, men også ligger i at diskutere en effektiv grænsekontrol, så der er kontrol med, hvilke mennesker der vandrer til det danske samfund?

Tove Fergo (V):

Det er jo lidt mærkeligt, at ministeren overhovedet kunne komme med det forslag om at åbne døren ind til Danmark for fattigdomsflygtninge og mennesker fra den tredje verden, der er syge, for jeg ved, at ministeren har været meget ude at rejse i de lande, og så vil jeg spørge ministeren:

Har ministeren ikke set, hvor frugtbare landene er, og hvor mange muligheder der er – ja, at de faktisk er ligesom Paradisets Have, som Edens Have, mange af landene, som ministeren har besøgt?

Og synes ministeren ikke, at det er meningsløst at friste mennesker i de lande til at komme til Danmark, så vi skal være et socialkontor for alle verdens fattige, når man i stedet for kunne få dem til at dyrke deres jord og avle deres afgrøder og oprette infrastruktur og ordentlige forhold i de lande?

Hvad får overhovedet ministeren til at komme med den fantastisk besynderlige tanke, at vi skal være socialkontor for alle verdens fattige og syge?

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg tager kun fire medspørgere ind, og der er tilbage hr. Jens Hald Madsen.

Jens Hald Madsen (V):

Det er jo en sjov form for retorik. Ministeren går ud og vil skabe debat. Lige så snart debatten går i gang, så går ministeren tilbage og siger: Jeg kan ikke deltage i den her debat.

Ministeren går ud og udtaler sig om, at nu skal ulandsbistanden sættes i vejret, og lige så snart man spørger, om ulandsbistanden skal sættes i vejret, så begynder ministeren at spørge Venstre, om vi vil sætte ulandsbistanden i vejret.

Altså ministeren må da vide, at hvis en minister siger noget i en avis eller siger noget i fjernsynet, så kan man risikere, der er nogen, der spørger, hvad det var, ministeren mente. Den risiko kan man løbe, ellers så må man tie stille.

Og når ministeren har udtalt sig i går aftes i Profilen og sagt: »Ja, jeg så gerne, ulandsbistanden blev sat i vejret ...«, så vil jeg da gerne vide, om det er en strøtanke eller det er et decideret forslag fra regeringens side. Det kan da ikke være så svært.

Ministeren for udviklingsbistand (Anita Bay Bundegaard):

Hr. Frank Dahlgaard har stillet et spørgsmål, der lyder: Er det regeringens politik, at Danmark for fremtiden skal tage imod mennesker, der flygter på grund af sygdom og fattigdom i hjemlandet?

Mit svar var første gang i går, og det har været anden gang i dag: Nej, det er ikke regeringens politik. Og nu siger jeg det tredje gang.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så bliver der én gang til for de fire, der har været medspørgere, og så bliver der ikke flere.

Og det er først hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen, jeg bliver altså nødt til at sige det en gang til: Ministeren kan da ikke i fuldstændig alvor mene, at hun vil igangsætte en debat om de her emner, og så på intet tidspunkt indgå i en besvarelse af en lang række af de spørgsmål, der bliver rejst ved den debat, ministeren selv ønsker at starte.

Det er jo fuldstændig meningsløst, det her. Jeg har spurgt ministeren talrige gange både i går under spørgetimen og i dag i spørgetiden, om det ikke er korrekt, at på trods af, at ulandsbistanden fra den rige verden har været i stærk stigning i en årrække over for den tredje verden, så er fattigdomsproblemerne blevet større i de pågældende lande.